

РЕШЕНИЕ

№ 1980

за издаване на дубликат на изпълнителен лист

гр. София, 22.03.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 24.02.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **4631** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 409 от Граждански процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на Р. Р. Д., чрез адв. З., за издаване на дубликат на изпълнителен лист за присъдената с решение № 7356/28.12.2012 г. на Административен съд София - град, Първо отделение, 18 състав, постановено по адм.дело № 4631/2012 г. сума в размер на 360 лв., както и за присъдената с определение № 12353/26.09.2013 г. на Върховния административен съд, VII отделение, постановено по адм.дело № 4442/2013 г. сума в размер на 1 800 лв.

Молителят твърди, че издаденият му оригинал на изпълнителен лист на 14.10.2013 г. е изгубен, поради което са налице законовите предпоставки за издаване на дубликат.

В проведеното по делото о.с.з. молителят се представлява от адв. З., която моли съда да уважи молбата за издаване на дубликат на изпълнителен лист. Позовава се на практика на ВКС, както и на показанията на разпитания в хода на съдебното производство свидетел.

Ответникът – началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР – редовно призован, не се представлява в съдебно заседание по делото и не взема становище по подаденото искане.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства по молбата с правно основание чл. 409 ГПК, включително тези, съдържащи се в адм. дело № 4631/2012г. на АССГ и адм. дело № 4442/2013 г. на ВАС, приема от фактическа и правна страна

следното:

С решение № 7356/28.12.2012 г., постановено по адм.дело № 4631/2012 г., АССГ, Първо отделение, 18-ти състав е отменил по жалба на Р. Р. Д. Заповед № 94643/12.06.2010 г., издадена от началник на отдел "Пътна полиция" при Столична дирекция на вътрешните работи и е осъдил ответника в производството да заплати на Д. сумата от 360 лв. разноски по делото. Така постановеното решение е оспорено пред Върховния административен съд, който с решение № 9464/25.06.2013 г., постановено по адм.дело № 4442/2013 г., Седмо отделение го е оставил в сила. Допълнително по реда на чл. 248 ГПК, ВАС е постановил определение № 12353/26.09.2013 г., с което СДВР е осъдена да заплати на Р. Д. разноски по делото в размер на 1 800 лв.

С молба от 11.10.2013 г. пълномощникът на Р. Р. Д. – адв. З., е поискала на основание чл. 404, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК издаването на изпълнителен лист. С разпореждане от 14.10.2013 г. е разпоредено издаването на изпълнителен лист. Видно от отбелязването върху акта изпълнителният лист е издаден на 14.10.2013 г. и е получен от пълномощника на жалбоподателя на 07.11.2013 г.

В хода на съдебното производство е допуснат разпит на свидетеля Р. Г. И., разпитан в с.з., проведено на 24.02.2016 г. Свидетелят заявява, че с Р. Д. са приятели. Твърди, че Д. е изгубил изпълнителния лист през 2014 г. и оттогава същият не е намерен. Посочва, че документът е бил в папка, заедно с други важни документи, които също са изчезнали.

Съобразно изложеното, молбата на Р. Р. Д. се явява подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, като титуляр на изпълнителния лист, издаден на 14.10.2013 г. по адм. дело № 4631/2012 г. на АССГ и адм.дело № 4442/2013 г. на ВАС, чрез надлежно упълномощения му представител, до компетентния да я разгледа съд и в предвидената от закона писмена форма. Горното обуславя процесуалната допустимост на молбата за разглеждане по същество.

При така установените факти, съдът намира молбата на Р. Р. Д. с правно основание чл. 409 ГПК за основателна.

Съгласно чл. 409, ал. 1 ГПК, приложим в административния процес на основание чл. 144 АПК, ако първообразният изпълнителен лист бъде изгубен или унищожен, съдът, който го е издал, по писмена молба на молителя издава дубликат от него въз основа на акта, по който е издаден първообразът. От тълкуването на цитираната норма следва, че издаването на дубликат на изпълнителен лист предполага установяване на следните кумулативни предпоставки: 1. издаденият изпълнителен лист да е изгубен или унищожен, т.е. същият - не се намира в държане на молителя и 2. молителят да разполага с изпълнително основание, въз основа на което е бил издаден първоначалният изпълнителен лист. Производството се инициира с писмена молба до съда, от лицето в чиято полза първоначално е бил издаден изпълнителният лист (арг. от чл. 409, ал. 3 ГПК).

В производства от вида на настоящото съдът дължи проверка на факта дали първообразът на изпълнителния лист е изгубен или унищожен, тежестта за доказване на което се носи от молителя. Без значение за основателността на искането са, както причините поради които е настъпило някое от посочените обстоятелства, така и дали вината за това е на молителя или не. Длъжникът от своя страна разполага с възможността да оборва твърденията на молителя, както и да направи възражения за погасяването на дълга, въз основа на обстоятелства, настъпили след установяване на съществуването му, в конкретния казус – след влизането в сила на решението, с което

е задължен за съдебно-деловодни разноски. В случая ответникът не оспорва тезата на молителя, че издаденият изпълнителен лист е изгубен, не представя и доказателства, че е изплатил задължението си, нито прави такива твърдения.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства е доказан фактът на издаване на изпълнителен лист в полза на молителя за сумата от 2160 лв. Страните в процеса не спорят, че за сумите по листа не е образувано изпълнително производство.

Доказателства за погасяване на това задължение не са ангажирани по делото. Не са налице и такива, които да сочат положителни факти, оборващи твърдението на молителя за изгубване на изпълнителния лист, а именно че оригиналът на изпълнителния лист е в наличност и че се намира в негово държане. Изгубването на изпълнителния лист (доколкото същото е твърдение за липсата му при титуляря) е отрицателен факт от обективната действителност, т.е. той няма свои битие в материята и за неговото настъпване се съди от други факти и обстоятелства. В конкретния случай това са твърденията на молителя. Косвено обстоятелство в тази насока е и това, че липсва каквото и да е възражение от страна на ответника по молбата в обратния смисъл, както и представяне на доказателства от негова страна, че въз основа на издадения изпълнителен лист срещу него е образувано изпълнително производство. Въпросните обстоятелства са достатъчни, за да бъде прието, че издаденият първоначален изпълнителен лист е изгубен и не се намира в държане на молителя.

Поради изложеното и при липсата на възражения за погасяване на задължението, съдът счита, че молбата на Р. Р. Д. за издаване на дубликат от изпълнителния лист въз основа на влязло в сила съдебно решение по адм. дело 4631/2012 г. на АССГ, е основателна и следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 409, ал. 1 и ал. 4 ГПК във връзка с чл. 144 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 18 състав,

Р Е Ш И:

ИЗДАВА в полза на Р. Р. Д. срещу началник на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, дубликат на изпълнителен лист, издаден на 14.10.2013 г. въз основа на влязло в сила на 25.06.2013 г. съдебно решение № 7356/28.12.2012 г. на Административен съд София - град, Първо отделение, 18 състав, постановено по адм.дело № 4631/2012 г. и определение № 12353/26.09.2013 г. на Върховния административен съд, VII отделение, постановено по адм.дело № 4442/2013 г., като се направи надлежна бележка върху акта по реда на чл. 406, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: